

ningsmagtens Samtykke. En Erklæring, gaende i denne Retning fra den nuværende høitagede Finantsministers Side, skulde jeg for min Part lægge en ikke ringe Vægt paa. Det tør vel imidlertid antages, at det allerede ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag er erkjendt, at Statens Midler — som det hedder — eller Reservefonden ikke kunne benyttes uden med Lovgivningsmagtens Samtykke. Angaaende Lovforslagets Realitet skal jeg bemærke, at jeg allerede betragter det som ikke gavnligt i og for sig, at Kolonialkassen i Følge en Plakat — jeg tror af 1823 — ikke just skal, men kan give de saakaldte Bureaulaan til Planterne mod Pant i den kommende Høst. Jeg tror ikke, at dette er Noget, som just skal opmuntre Foretagelsesaanden, der jo heller ikke synes at være stor paa de vestindiske Der, og særlig ikke paa den S, hvormed vi her sysselsætte os. At Planterne, saasnart Høsten er indbragt, kunne forlange Laan paa den kommende Høst, tror jeg i for sig slet ikke er gavnligt; men det bliver endnu farligere, naar det gaar over til, at selve den danske Statskasse kommer til at staa i Forfald. Efter den nævnte Plakat skal der som bekjendt foretages en Taxation, inden Laanet kan gives; men det er ikke let for os her at have nogen Mening om, hvorvidt Taxationen foregaar paa en saadan Maade, at Pantet er betryggende. Det er altsaa en Selvfølge, at, naar man i og for sig ikke anser Foranstaltningen for at være god med Hensyn til disse Forfald, saa kan man endnu mindre være tilfreds dermed, naar det bliver den danske Statskasse, som skal staa i Forfald. Af disse Bemærkninger vil det være klart, at, dersom dette Lovforslag kun er Begyndelsen til en Fortsættelse af disse Laan, da kan jeg ikke være med dertil, og jeg vil derfor strax sige, at det kun er under visse Forudsætninger, at Thinget efter min Opfattelse bør gaa ind paa nærværende Lovforslag. Jeg skal nævne disse Forudsætninger. Den første Forudsætning er selvfølgelig den, at det kun er denne ene Gang, at man yder et Laan, og at altsaa dette Laan ikke er Begyndelsen til en Fortsættelse; men skal det være Tilfældet, er dette igjen betinget af andre Forudsætninger, nemlig at Administrationsudgifterne væsentlig formindskes paa Den, thi det er unegtelig noget storartet, at en Kommune paa 23,000 Indbyggere skal have Administrationsudgifter paa henimod 800,000 Kr. Det er imidlertid Noget, som herfra saa ofte er omtalt og saa ofte er bebrejdet Styrelsen, nemlig at man ikke søger at komme bort fra det store Embedsapparat, som er paa St. Croix. Dernæst er der Ophævelsen af Arbeidsregulativerne og endelig Sværkættelsen af den sidst vedtagne Lov af 25de Februar om Fællesskuffertogierne. De to af mig sidst nævnte Ting hænges sammen, idet Ophævelsen af Arbeidsregulativerne og Sværkættelsen af Fællesskuffertogierne følges ad; thi det vil erindres af det høie Thing,

at der blev indsat en Bestemmelse i denne Lov, gaende ud paa, at, naar Fællesskuffertogierne traadte i Kraft, skulde Arbeidsregulativerne ophæves. Kan den høitagede Finantsminister derfor give Oplysninger, som vise, at der er Udsigt til, at ikke alene, som der staar i Motiverne, Sværkuffertogierne kunne paabegyndes, men at der i det Mindste kan være Anlæg tilstede i 1878, som er istand til at tage mod Høsten fra 1877, kan den høitagede Minister give saadanne Oplysninger, som vise, at dette er Tilfældet, saa ville unegtelig de Betænkkeligheder, jeg for mit Bedkommende har ved Lovforslaget, bortfalde; thi det vil jo da være klart, at Laanene efter denne Tid paa ingen Maade kunne forsvares — hvad der da ogsaa er gjort gjældende i Motiverne. Det havde ganske vist været ønskeligt, om den høitagede Minister i Motiverne havde oplyst, hvor langt man overhovedet var kommen med Aktietegningen til Fællesskuffertogierne. Saadanne Oplysninger ere imidlertid ikke givne; men jeg haaber, at den høitagede Finantsminister vil se sig i Stand til at give dem mundtlig under den nuværende Forhandling, saa at det kan blive klart, at det, som her er foreslaaet, kun er aldeles midlertidigt; thi det vil erindres, at, naar man her i Thinget gik ind paa Loven af 25de Februar, var det, fordi man der ved haabede at skabe en anden Tilstand paa Derne. Endvidere skal jeg bemærke, at jeg tror, at det vilde være rigtigt, selv om man gaar ind paa Forslaget, at forhøje Rente til 5 pCt. — den vestindiske Rente er i Reglen 6 — og det saa meget mere, som der i Lovforslaget af 25 Februar er sat en Rente af denne Størrelse. Af det sidste Laan, som er blevet bevilget til Derne, hedder det, er der indkommet godt og vel det Halve og den anden Halvdel aldeles ikke; jeg kunde ogsaa ønske et Par Ord til Oplysning om, hvorvidt det er aldeles sikkert, at Resten af Laanet vil komme ind, thi eftersom Høsten er daarlig for det sidste Mars Bedkommende, kan man her have nogen Frygt i den Retning. De ældre Medlemmer af dette Thing ville vide, at vi siden 1855 have haft ikke ubetydelige Tab af disse Der, ikke mindre end 300,000 Kr., og vi have endnu 1½ Million ubestaaende der. At dette i Forening er for mig Grund nok til, naar man ikke kan faae en bestemt Overbevisning om, at dette er midlertidigt, at tro, at Thinget ikke vil gaa ind paa Lovforslaget. Jeg haaber, at den ærede Finantsminister imidlertid vil være istand til at give tilfredsstillende Oplysninger, og under denne Forudsætning kan man jo muligvis se bort fra det Uregelmæssige og efter min Mening Principuriagtige, som ligger til Grund for dette Lovforslag. Troede jeg ikke, at vi kunde gribe forstyrrende ind i Aktietegningen ved nu at negte Loven, kan jeg ikke sige Andet, end at jeg maatte tilraade Thinget at forkaste Lovforslaget; thi jeg tror ikke, at der er nogen anden Maade at komme bort fra det uhyre Apparat af